

стана убежище на всички ученици, прогонени от други гимназии за техните прогресивни идеи, заради техните социалистически и комунистически убеждения. Тук приемаха даже и ученици, изключени от всички училища в България. В копривщенската гимназия учеха и ученици от Стрелча, Красново и други средногорски села на Пловдивска околия.

Но, за да идват ученици отън трябваше да се създаде пансион. Чичо ми купи къщата на негови племенници в Копривщица и я преустрои в пансион за момчета; за момичета бяха създадени други пансиони. И те се издържаха с негови средства. Впоследствие със свои средства купи празно място на главната улица, при влизането в Копривщица от София, и там построи масивен триетажен пансион със сутерен. Строежът ръководи арх. Йорданов, от София. Преди смъртта си, по завещание, хаджи Ненчо Палавеев учреди ефория, която да се грижи за неговите благотворителни фондове и сгради.

Нак по това време хаджи Ненчо Палавеев беше посетил черквата "Св. Троица" в старата част на града и видял, че камбанарията е на срутване. Той бе Наредил да поправят камбанарията и да реставрират някои повредени неща в старата черква, а в новата черква, издигната в новата част на града построи чешма и сайзанг за посетителите. Върху чешмата е сложено неговото име. Погрижи се за поправянето и на училищната сграда, която се намира в съседство с читалището.

Изобщо всичките си средства хаджи Ненчо Палавеев даде за Копривщица. Той самият живееше много скромно. Не се охранваше, не пиеше и не гуляеше. Не харчеше пари за безполезни неща. Носеше се спретнато. Но може да се каже, че по отношение на самия себе си беше скъперник. Обичаше да създава, да твори блага. Например на живеещите в Икаре Александра българи често е правил срещи и давал банкети в големи ресторанти. И след като се пресели в България, доколкото си спомням, през 1930 година, обичаше да кани близки и познати да му гостуват. Но ако видеше човек как сам той се храни, ще кажеше, че